

Dato	13. oktober 2018
Sagsbehandler	Bjarne Jess Vennike
Mail	bjv@vd.dk
Telefon	
Dokument	18/11831-10
Side	1/3

Klage over Middelfart Kommunes afvisning om at ændre vigepligtsforholdene på K-vænget

Vejdirektoratet har modtaget din klage af 10. august 2018. Du har klaget over Middelfart Kommunes afvisning om at ændre vigepligtsforholdene på K-vænget.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 1 og 3, i om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vi kan ikke tage stilling til din klage, da Middelfart Kommune ikke har truffet en endelig afgørelse.

Klagen til Vejdirektoratet

Du har klaget over, at Middelfart Kommune i deres mail til A afviser at ændre på vigepligtsforholdene på K-vænget.

Der er et ønske om afmærkning på vejen i form af vigelinje (hajtænder) i stedet for den nuværende løsning med højre vigepligt.

Sagens oplysninger

K-vænget er en kommunevej, der administreres af Middelfart Kommune, jf. vejlovens § 3, stk. 2, jf. § 7.

Hvilke regler gælder?

For at vi kan behandle din klage, er det en forudsætning, at der er tale om en forvaltningsretlig afgørelse truffet efter vejlovens² eller færdselslovens³ bestemmelser. Det vil sige en beslutning,

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016.

² Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

³ Lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017 om færdselsloven, som senest ændret ved lov nr. 1559 af 19. december 2017

hvor kommunen eller politiet ensidigt og med bindende virkning for en bestemt person eller en afgrænset kreds af personer fastsætter, hvad der er eller skal være ret i det konkrete tilfælde.

Reglerne om indførelse af ubetinget vigepligt

Det er politiet, der med samtykke fra vejmyndigheden, kan træffe færdselsmæssige bestemmelser om indførelse af ubetinget vigepligt, jf. færdselslovens § 92 a.

Det fremgår af færdselslovens § 92 c, stk. 2, at afgørelser i henhold til § 92 a kan påklages til transport-, bygnings- og boligministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, eller hvor foranstaltningen er etableret.

Partsbegrebet

Klageadgangen forudsætter dog, at klagen kommer fra en person, der er klageberettiget.

Hverken vejloven, færdselsloven eller forvaltningsloven⁴ indeholder regler om, hvem der er klageberettigede. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Vejdirektoratet, skal derfor foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige regler. Heraf følger, at den pågældende skal have en væsentlig og individuel interesse i sagens udfald.

Væsentlig interesse indebærer, at afgørelsens udfald skal angå den pågældendes forhold og situation med en vis styrke eller intensitet. Det betyder bl.a., at en blot moralsk eller følelsesmæssig interesse i sagens udfald ikke er tilstrækkelig.

Interessen skal også være individuel. Det betyder, at afgørelsen skal være mere indgribende over for den, der vil klage, end i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen. Hvis en større kreds af personer berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer normalt ikke en individuel interesse i afgørelsen.

Hvis en afgørelse retter sig mod alle og enhver, vil ingen enkelt person være klageberettiget. Der kan dog være særlige omstændigheder, der gør, at afgørelsen er mere indgribende for den enkelte end en større kreds af berørte personer.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Det er Vejdirektoratets vurdering, at der i denne sag ikke er truffet en afgørelse, der kan påklages til Vejdirektoratet – uagtet at Middelfart Kommune har klagevejledt til Vejdirektoratet. Da det er politiet, der træffer afgørelser om indførelse af ubetinget vigepligt, burde kommunen have videregivet forespørgslen til politiet eller vejledt Anders Kaaber om, at politiet er rette myndighed og eventuelt allerede ved orientering af fremsendelse af anmodningen til politiet have oplyst, at kommunen ikke ville give samtykke efter færdselslovens § 92 a.

Kommunens mail til A må i den forbindelse ses som kommunens stillingtagen til projektet og ikke som en afgørelse.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

Alene fordi der ikke er truffet en afgørelse, der kan påklages til Vejdirektoratet, afviser vi sagen. Vi finder således samtidig, at det ikke er nødvendigt at adressere din partsstatus i sagen.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Du er velkommen til at kontakte mig, hvis du har spørgsmål.

Prøvelse ved domstolen (Søgsmålsvejledning)

Denne afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Såfremt du ønsker lovligheden af vores eller kommunens afgørelse prøvet, kan sagen indbringes for domstolene.

Afgørelsen er også sendt til Middelfart Kommune.

Vi forbeholder os ret til at offentliggøre denne udtalelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af databeskyttelsesforordningen⁵ og databeskyttelsesloven⁶ bestemmelser.

⁵ EP og Rfor 2016/679/EU af 27. april 2016 – med virkning fra 25. maj 2018

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=DA>

⁶ Lov nr. 502 af 2 maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=201319>